

РЕШЕНИЕ

№ 3803

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 29.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **4466** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Т. В. В. [населено място] срещу заповед № РА50-77/06.02.2019 г. на главния архитект на Столична община. В хода на съдебното производство жалбоподателят е почитал и като жалбоподател е конституирана А. Т. Х., в качеството ѝ на наследник на Т. В. В..

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и необоснованост на административния акт, като постановен в противоречие с материално-правните разпоредби и при съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди се, че оспорената заповед е в разрез със задължителните указания, дадени с влязло в сила решение от 15.07.2008 г. на Софийски градски съд, ШЗ състав, по адм. дело № 1351/2005 г., с което е отменен писмен отказ на главния архитект на Столична община да допусне изработването на подробен устройствен план /ПУП/ – план за регулация и застрояване /ПРЗ/ по преписка № ГР-08-08-16/2004 г., в което се приема изрично, че процесният имот не попада в междублоково пространство и не е отреден за озеленяване. Възражава се, че процесният имот никога не е представлявал озелена площ, отредена за широко обществено ползване по смисъла на чл. 10, ал. 2, т. 8 от Закона за устройство и застрояване на Столична община /ЗУЗСО/, както и че по действащия план за регулация, одобрен със заповед № РД-50-09-114/13.04.1989 г. на главния архитект на С., имотът попада в УПИ I – „за комплексно жилищно

строителство“, кв. 65, а устройствената зона по Общия устройствен план /ОУП/ на [населено място] е „Жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване“ /Жк/. Според жалбоподателя становището на Дирекция „Зелена система“ е ирелевантно по отношение предмета на спора, като чл. 22, ал. 4 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване зелената система на Столична община изисква представяне на заверено от органите по озеленяване геодезическо заснемане и становище на един по-късен етап. Твърди се, че съществуващото в момента в кв. 65 озеленяване надхвърля 50 %, както и че в процесната устройствена процедура заявителят не е задължен нито да посочи какво ще бъде предназначението на имота, нито да посочи какво застрояване желае да бъде предвидено в същия. В жалбата се сочи още, че със заявление вх. № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г. жалбоподателят е депозирал мотивирано предложение за изработване на ПУП – ПР, съобразено изцяло с ОУП на [населено място], като същото е прието за допустимо с решение № 2055/27.03.2018 г. по адм. дело № 9347/2017 г. на Административен съд – София град /АССГ/, потвърдено с решение № 851/21.01.2019 г. на Върховен административен съд по адм. дело № 8248/2018 г., което обстоятелство не е съобразено от административния орган. Жалбоподателят счита, че главният архитект в процесния случай е следвало да действа при условията на обвързана компетентност и съобрази установеното със съдебното решение, като допусне изработване на ПУП по последното мотивирано предложение. Иска се от съда да отмени оспорената заповед и върне преписката на ответника с указания за допускане изработването на ПУП, както и да присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ГЛАВЕН АРХИТЕКТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство по издаване на процесната заповед е започнало във връзка със заявление вх. № АГ94-00-75/11.05.2004 г. от Т. В. с искане за разрешаване изработването на ПУП – ПРЗ на имот с пл. № 1458 с предвиждане за средноетажно застрояване с административно-делова сграда, кв. 65, м. „Изток – изток“, район „Изгрев“. Към заявлението е приложено и нотариален акт № 107, том I, рег. № 1007, дело № 107/1999 г., съгласно който Т. В. се легитимира като собственик на празно дворно място, съставляващо имот пл. № 1485. По така подаденото искане е постановен писмен отказ № ГР-08-08-16/17.02.2005 г. на главния архитект на Столична община, който е оспорен пред съда и с влязло в сила на 01.02.2009 г. решение по адм. дело № 1351/2005 г. по описа на СГС отказът е отменен и преписката е върната за нова произнасяне. С решение № 241 по Протокол № 38/16.04.2009 г. на Столичен общински съвет /СОС/ е одобрен цялостен ПРЗ на м. „Изток – Изток, част I и II“, като с решение № 660/29.03.2010 г. на АССГ по адм. дело № 5834/2009 г. планът е отменен в частта на имот с пл. № 1485, кв. 65.

С писмо изх. № ГР-08-08-16/1/20.11.2014 г. главният архитект на Столична община е информирал заявителят, че за продължаване на процедурата е необходимо да

представи актуална скица и мотивирано предложение, съобразено с чл. 31 – чл. 35 от ЗУТ. С последващи писма заявителят е уведомен за необходимост от представяне на изисканите документи, поради несъответствия с предвижданията на ОУП на Столична община и необходимост от заснемане и становище по чл. 19, ал. 4 от ЗУЗСО. С писмо вх. № САГ16-ГР00-161/2/26.02.2016 г. жалбоподателят е представил необходимите документи за ИПРЗ. С писмо изх. № САГ16-ГР00-161/9/10.04.2017 г. главният архитект на Столична община е уведомил заявителя за предвижданията на ОУП на [населено място], и ПУП в обхвата на имот с пл. № 1485, кв. 65, както и е указан начина, по който следва да се процедира искането. Това писмо е оспорено от Т. В. и с влязло в сила решение № 4012/14.06.2018 г. по адм. дело № 5431/2017 г. АССГ е отменил отказа и преписката е върната за ново произнасяне при съобразяване мотивите на съдебното решение.

Със заявление № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г. жалбоподателят В. е поискал за разрешаване изработването за негова сметка на проект за ПУП - ПР за поземлен имот с пл. №1485, кв. 65 по РП на м. “Изток-Изток“, с приложено към него мотивирано предложение. Видно от обяснителната записка към предложението и решение № 660/29.03.2010 г. по адм.дело № 5834/2009 г. на АССГ, окончателно и влязло в сила към момента на постановяването му, се предлага създаването на нови УПИ XII – 1485 - за комплексно застрояване, УПИ XIII - 1485 и обслужваща алея в кв. 65, м.“Изток-Изток“, за имот с пл. № 1485, представляващ имот с идентификатор 68134.802.1485 по одобрената, със заповед № РД-18-7/13.01.2017 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, кадастрална карта, за който по предходен РП, одобрен със заповед № РД-50-09-114/13.04.1989 г. няма отреден самостоятелен УПИ. С писмо вх. № САГ17-ГР00-697/1/25.04.2017 г. на заявителя е указано да представи комбинирана скица за пълна или частична идентичност, по реда на чл. 16, ал. 3 от ЗКИР, както и че от мотивираното предложение не ставало ясно кой УПИ се изменя, за да се създадат новите УПИ XII-1485 - за комплексно застрояване, и УПИ XIII-1485. В тази връзка е поискано заявителят да обоснове с план за застрояване предлаганото комплексно застрояване, както и указване на функцията на УПИ XIII-1485 - за комплексно застрояване. Поискано е и да бъде обосновано разстоянието между новите УПИ XII-1485 – за комплексно застрояване, и УПИ XIII-1485. Във връзка с указанията е подадено заявление вх. № САГ17-ГР00-697/2/11.05.2017 г. за внасяне на допълнителни документи, както и е приложена комбинирана скица за имот с идентификатор 68134.802.1485 и е посочено, че той е част от УПИ I - за обществено жилищно строителство, от който се иска обособяването на новите УПИ-XII-1485 - за комплексно застрояване, и УПИ XIII-1485 - за комплексно застрояване. Изрично е посочено, че на този етап не се предвижда изработването на мотивирано предложение за ПЗ, а само за ПР. Функцията на УПИ XIII-1485 - за комплексно застрояване - била указана, тъй като предназначението на имот пл. № 1485 била за комплексно застрояване, съгласно приложеното съдебно решение. С писмо изх. № САГ17-ГР00-697/3/25.05.2017 г., заявителят е уведомен, че не е видно кои УПИ-та се изменят, за да се създадат новите УПИ XII-1485 - за комплексно застрояване и УПИ XIII-1485 - за комплексно застрояване, като е посочено, че и новото мотивирано предложение не отговаря на Наредба № 8 за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове. В изпълнение на последните дадени указания е внесено заявление вх. № САГ17-ГР00-697/16.06.2017 г. с ново предложение за изработване на ПУП – ПР

за имот с идентификатор 68134.802.1485, и обяснителна записка към него /стр. 81 и сл. от делото/, като в обяснителната записка се посочва, че имот с идентификатор 68134.802.1485 е с начин на трайно ползване – комплексно застрояване, а в графичната част новите УПИ-та не са указани „за комплексно застрояване“. Видно от приложена по делото скица на поземлен имот № 15-105998/10.03.2017 г., издадена от СГКК – С., за имот с идентификатор 68134.802.1485 е указан начин на трайно ползване – комплексно застрояване.

Поради липса на произнасяне по заявление № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г. жалбоподателят В. е оспорил мълчалив отказа на главния архитект на Столична община по искането за допускане изработване на ПУП – ПР за имот с идентификатор 68134.802.1485, по което е образувано адм. дело № 9347/2017 г. по описа на АССГ, като с влязло в сила съдебно решение № 2055/27.03.2018 г. е отменен мълчалив отказ по заявление вх. № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г. и преписката е върната за нова произнасяне с дадени изрични указания.

С писмо изх. № САГ17-ГР00-697/5/11.07.2017 г. е възложено изготвянето на геодезическо заснемане на съществуваща дървесна растителност. С писмо вх. № САГ19-ВК91-3/06.02.2019 г. е представено геодезическо заснемане на дървесна растителност в имот с идентификатор 68134.802.1485 със становище, че теренът представлява междублоково пространство с висока дървесна и храстова растителност, поради което е нецелесъобразно както застрояването, така и предвиждането на имота за друга функция освен „за озеленяване“.

Със заповед № РА50-77/06.02.2019 г. главният архитект на Столична община е отказал да разреши изработване на проект за ПРЗ на имот с идентификатор 68134.802.1485 /номер по предходен план 1485/ по административна преписка вх. № ГР-08-08-16/2004 г. с предвиждане за средноетажно застрояване с административно-делова сграда за кв. 65, м. „Изток – изток“, район „Изгрев“, както и изработването на ПР на имот с идентификатор 68134.802.1485 за създаване на нов УПИ XII – 1485 с предназначение „за комплексно застрояване“, алея и УПИ XIII – 1485 с предназначение „за комплексно застрояване“ в кв. 65, м. „Изток – изток, част I и II“ по внесени заявления вх. № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г., вх. № САГ17-ГР00-697/2/11.05.2017 г. и вх. № САГ17-ГР00-697/16.06.2017 г. В мотивите на заповедта е посочено, че по преписката не е представено задание за изработване на ПУП, тъй като за първи път се предлага имот с идентификатор да се урегулира в самостоятелно УПИ с конкретно предназначение, както и че конкретно предназначение „за комплексно застрояване“ не може да има, тъй като с този термин се означава начина на разполагане на сградите в едно УПИ. Прието е също така от административния орган, че с оглед на реализираното на място озеленяване като част от комплексно застрояване в квартала, предназначението на УПИ XII-1485 е недопустимо, а така също и по ЗУЗСО. Твърди се също така, че мотивираното предложение противоречи на чл. 11, ал. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1 и ал. 2, т. 8 от ЗУЗСО, както и че искането за отреждане на терена за строителство е нецелесъобразно, тъй като територията е наситена с растителност в много добро състояние, в резултат на целенасочени благоустройствени мероприятия, като при застрояване на тази площ ще бъдат оцетени и всички живущи в квартала. Заповедта е издадена от главния архитект на Столична община във връзка с предоставените му правомощия със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. /т. 1.13 и т. 1.24/ на кмета на Столична община.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице Б. В. за имот с идентификатор 68134.802.1485 /стар пл. № 1485/ действащ план по отношение на регулацията е плана, одобрен със заповед № РД-50-09-114/13.04.1989 г. на главния архитект на С., който е влязъл в сила, като по този план имот с идентификатор 68134.802.1485 е идентичен с част от УПИ I – „за обществено жилищно строителство“ /Приложение № 4 към експертизата/. Според вещото лице в действаща нормативна уредба няма изисквания скицата с предложението за изменение по чл. 135, ал. 2 от ЗУТ да бъде оформено текстово и графично като проект за изменение на подробен план. Вещото лице е констатирало, че мотивираното предложение на стр. 86 от делото отговаря на изискванията на чл. 135, ал. 2 от ЗУТ, като с него се предлага урегулиране на имот с идентификатор 68134.802.1485 по имотни граници, които съвпадат с външни регулационни граници по три улици на УПИ I - „за обществено жилищно строителство“ и вътрешни регулационни линии по имотни граници, като е отчетена промяната на устройствената зона съгласно ОУП на С. в границите на имота и е запазена съществуващата алея за достъп. Вещото лице е установило наличие на широколистни и плодни дръвчета в процесния имот. Констатирано е от вещото лице, че в територията на УПИ I – „за ОЖС“, кв. 65, сградите са реализирани – изградени са жилищни блокове и алеи за достъп – пешеходен и автомобилен, като в територията на имот с идентификатор 68134.802.1485, съгласно регулационния план е показана съществуваща алея с ширина около 3.50 м. за достъп до паркинг пред бл. 21 и пешеходна алея срещу бл. 69 – централно разположена, както и освен алеята в имота е показана налична със сигнатура растителност, концентрирана основно в зоната на бл. 69 и при алеята за автомобилен достъп. В този застроителен план са запазени съществуващи алеи от кадастралната подложка, като е предвидена още една алея за пешеходен достъп до [жилищен адрес] както и за територията, в която попада имот с идентификатор 68134.802.1485, не е предвидено петно за застрояване.

По искане на жалбоподателя и ответника са допуснати две допълнителни съдебно-технически експертиза. Съгласно заключението на вещото лице Е. Ц. процесният имот е зает изцяло от овощни и украсни насаждения, които представляват озеленен масим в между и около блоково пространство, като дърветата са общо 88 броя и са между 10-40 години. Според вещото лице съществуващата в имота растителност основно представлява част от целенасочено мероприятие по озеленяване, като при извършени проверки вещото лице не е открило одобрени проекти за изпълненото в имота мероприятие – озеленяване. Вещото лице счита, че може да бъде осъществено компенсаторно озеленяване след евентуално издадено разрешение за изсичане на съществуващата растителност и при изработване на проект за ИЗРП и разрешаване на строителство. Разпитано в съдебно заседание вещото лице заявява, че в имота на жалбоподателя има 79 дръвчета.

Съгласно заключението на вещото лице С. К. по регулационния план, одобрен със заповед № РД-50-09-114/13.04.1989 г., процесният имот попада в УПИ I – „за ОЖС“, като по предвижданията на ПУП, одобрен с решение № 241 по Протокол № 38/16.04.2009 г. имотът попада в УПИ VII – за озеленяване и УПИ XI – за озеленяване, минимална част по източната граница на имота попада в УПИ I – „за ЖС“ и малка част в отреждане за улица /алея/, която съвпада със съществуващата на място алея. Според вещото лице отреждането по

регулационния план на УПИ I, кв. 65, за ОЖС е изпълнено, като в това УПИ са изградени предвидените с плана жилищни сгради, озеленяване, улици и алеи, като няма как да бъде отделена само частта от този УПИ, предвидена за озеленяване, което е изпълнено, и тази част да бъде предвидена за жилищно строителство въз основа на предходния план при положение, че за тази част по този план не се е предвиждало застрояване. В заключението се сочи, че остатъчната част от УПИ I – „за ОЖС“, след отмяната на ПУП от 2009 г. в частта на имот пл. № 1485, не представлява самостоятелно УПИ, като и това е причината жалбоподателят да иска одобряване на ПУП за този имот. С процесните предложения от 2017 г. не се изменя съществуващ УПИ, а се предлага отреждане на две УПИ-та за процесния имот. Вещото лице е констатирало също, че в предложенията от 2017 г. липсва предложение за застрояване на УПИ-та, както и че предвиденият УПИ XIII – 1485 – за комплексно застрояване попада в зона „Тзв“ по действащия ОУП на [населено място]. В заключението се сочи още, че в предвиждането за „ОЖС“ по смисъла на ЗТСУ се предлага цялостно изграждане на жилищния комплекс, който да включва жилищни сгради, улици и озеленяване в кварталите, като заварени частни постройки се предполага да останат да съществуват в комплекса по изключение, а предвиждането за „УПИ XII-1485 и УПИ XIII-1485“ по мотивираните предложения не предполагат цялостно решение за квартала. Според вещото лице по отношение на имот № 1485 границата на ПРЗ от 2009 г., която не е отменена с решението на АССГ, минава по границата на имот с идентификатор 68134.802.1485 /Приложение №1/, но вещото лице счита, че останалата част от УПИ I, кв. 65, по плана от 2009 г., представляваща процесния имот, не може да продължава да бъде с отреждане „за ОЖС“, тъй като това отреждане е изпълнено и плана е реализиран в съответствие със застроителната му част, като в обхвата на процесния имот не е било предвидено застрояване, а озеленяване.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежни страни и в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена в предписаната от закона форма и от компетентен орган – главен архитект на Столична община, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 135, ал. 3 във връзка с ал. 1 и чл. 124а, ал. 2 от ЗУТ и § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, както и със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2018 г. на кмета на Столична община /т. 1. 13 и т. 1.24/. В този смисъл, оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон и съгласно упълномощаването правомощия и в рамките на отредената му териториална компетентност.

Настоящият състав приема обаче, че оспорената заповед е постановена при

съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните норми и наведените в този смисъл доводи на жалбоподателя се явяват основателни. Неправилно административният орган и в нарушение на чл. 35 от АПК е приел, че в процесния случай са налице две отделни административни производства, които могат да бъдат обединени в едно производство, и се е произнесъл и по заявление вх. № АГ94-00-75/11.05.2004 г., подадено от Т. В. с искане за разрешаване изработването на ПУП – ПРЗ на имот с пл. № 1458 с предвиждане за средноетажно застрояване с административно-делова сграда, кв. 65, м. „Изток – изток“, район „Изгрев“. В конкретния случай не са били налице две отделни административни производства, а само едно такова, образувано във връзка със заявление вх. № АГ94-00-75/11.05.2004 г. на Т. В.. Така подаденото първоначално заявление обаче, в резултат на няколко постановени съдебни решение, както и приет през 2009 г. ОУП на [населено място], е било преработено от жалбоподателя, при съобразяване и на дадени от ответника указания, като с последващо заявления вх. № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г. той е поискал само разрешаване изработването на проект за ПУП - ПР, изразяващо се в създаването на нови УПИ XII – 1485 - за комплексно застрояване, УПИ XIII - 1485 и обслужваща алея в кв. 65, м. „Изток-Изток“, за имот с пл. № 1485, представляващ имот с идентификатор 68134.802.1485 по одобрената, със заповед № РД-18-7/13.01.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК кадастрална карта, за който по предходен ПР няма отреден самостоятелен УПИ. В изпълнение на последните му дадени указания от административния орган е внесено от жалбоподателя заявление вх. № САГ17-ГР00-697/16.06.2017 г. с ново предложение и обяснителна записка към него, по което и именно заявление административният орган е дължал само произнасяне. Този извод на съда следва не само от приложената по делото административна преписка, но и от изрично заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя в открито съдебно заседание на 29.06.2020 г., че той не е поддържал искането си от 2004 г. за разрешаване изработването на ПУП – ПРЗ на имот с пл. № 1458, а е искал произнасяне само по отношение на последното подадено от него преработено мотивирано предложение от 2017 г. /вх. № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г. от 16.06.2017 г./, в което и не се съдържа искане за изработване на ПУП – ПЗ.

Едно от правните основание, на което се е позовал административния орган при постановяване на оспорената заповед е чл. 135, ал. 3 от ЗУТ. Мотивирано предписание за допускане да се изработи проект за изменение на действащия подробен устройствен план може да се издаде при наличие на предпоставките по чл. 135, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ. От приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че в процесния случай тези предпоставки са били налице по отношение на заявление вх. № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г. от 16.06.2017 г. Съгласно разпоредбата на чл. 135, ал. 1 от ЗУТ правото да се иска изменение на устройствен план принадлежи на заинтересованите лица по чл.

131, ал. 1 във връзка с ал. 2, т. 1 от ЗУТ, а именно: собствениците и носителите на ограничени вещни права върху имотите, непосредствени засегнати от предвижданията на ПУП. В конкретния случай мотивираното предложение за ПУП - ПЗ е направено от легитимирано лице, в качеството му на собственик на имот с пл. № 1458, предмет на плана. Към писменото заявление на жалбоподателя е приложена в съответствие с изискването на чл. 135, ал. 2 от ЗУТ и скица с предложението за ПУП - мотивирано предложение за ПР за имот с идентификатор 68134.802.1485, изразяващо се в образуване на нови УПИ XII -1485, УПИ XIII - 1485 и обслужваща алея. От приетите по делото писмени доказателства, включително и от приетата съдебно-техническа експертиза на вещото лице В., която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, се установява, че за имот с идентификатор 68134.802.1485 /стар пл. № 1485/ действащ план по отношение на регулацията е плана, одобрен със заповед № РД-50-09-114/13.04.1989 г. на главния архитект на С., който е влязъл в сила, като по този план имот с идентификатор 68134.802.1485 е идентичен с част от УПИ I – „за обществено жилищно строителство“ /Приложение № 4 към експертизат на вещото лице В./. Според вещото лице В. с мотивираното предложение вх. № № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г. от 16.06.2017 г. /на стр. 86 от делото/ се предлага урегулиране на имот с идентификатор 68134.802.1485 по имотни граници, които съвпадат с външни регулационни граници по три улици на УПИ I - „за обществено жилищно строителство“ и вътрешни регулационни линии по имотни граници, като е отчетена промяната на устройствената зона съгласно ОУП на [населено място] в границите на имота и е запазена съществуващата алея за достъп. От приетите по делото писмени доказателства се установява също така, че мотивираното предложение от 16.06.2017 г. не противоречи и на предвижданията на действащия ОУП на [населено място] /изменение, прието с Решение № 960/16.12.2009 г. на Министерски съвет/, съгласно който процесният имот попада в две различни устройствени зони „Жк“ и „Тзв“. Съгласно графичната част на мотивираното предложение УПИ XII -1485 попада в устройствена територия „Жк“, а УПИ XIII -1485 попада в устройствена територия „Тзв“, като с мотивираното предложение нито за УПИ XIII-1485, нито за УПИ XII-1485 е определено предназначение „за комплексно застрояване“ /видно от графичната част/, а само се посочва, че имот с идентификатор 68134.802.1485 е с начин на трайно ползване – комплексно застрояване. Мотивираното предложение е изработено върху комбинирана скица, съдържаща информация от кадастралната карта, действащия подробен устройствен план и предвижданията на ОУП на [населено място]. С така подаденото, последно и преработено, мотивирано предложение жалбоподателят е поискал само разрешаване изработването на проект за ПУП - план за регулация, но не и разрешаване изработването на ПУП - ПЗ. В случая е спазено изискването на чл. 17, ал. 2 от ЗУТ, като е поискано неурегулираният поземлен имот на жалбоподателя да се урегулира в два самостоятелни УПИ-та. При липса на законова забрана, право на страната е да избере

разрешение за изработване на проект за какъв вид ПУП по чл.110 да поиска. В случая е поискано разрешение само за изработването на ПУП – ПР по чл. 110, ал. 1, т. 2, предл. 1 от ЗУТ, което е допустимо. В тази връзка следва да се има предвид, че неправилно административният орган е обосновал отказа си с представена справка за картотекираната растителност в имота и геодезическо заснемане по чл. 19, ал. 4 от ЗУЗСО. Съгласно изискването на цитираната разпоредба проектите за подробни устройствени планове задължително се придружават от справка за картотекираната растителност и геодезическо заснемане, заверени от общинските органи по озеленяване. От анализа на цитираната норма следва извод, че справката за картотекираната растителност и геодезическото заснемане са част от производството по одобряване на ПУП и тяхното представяне е дължимо към проекта за ПУП, а не към предхождащото го искане за мотивирано предписание за допускане да се изработи проект за изменение на действащия план. Този извод се налага и от разпоредба на чл. 135, ал. 2 от ЗУТ, съгласно която към искането за изменение на плана се прилага само и единствено скица с предложение. По същите съображения неприложими в процесния случай са и разпоредбите на чл. 11, ал. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1 и ал. 2, т. 8 от ЗУЗСО, мотивирали отказа. В тази връзка следва да се има предвид също така, че дали са налице условията на чл. 22 от ЗУТ за комплексно застрояване и/или преструктуриране на квартал, е ирелевантно, тъй като в случая се претендира само план за регулация, а условията за ново строителство, дори в съществуващи жилищни комплекси се осъществяват при условията на чл. 22, ал. 5, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ и при съобразяване на ОУП на С. и разпоредбите на ЗУЗСО.

Неправилно също така административният орган е обосновал постановения отказ и с обстоятелството, че по преписката не е представено задание за изработване на ПУП, тъй като за първи път се предлага имот с идентификатор да се урегулира в самостоятелно УПИ с конкретно предназначение. Действително, по делото безспорно се установява, че процесният имот е неурегулиран, както и че по одобрения ПУП - ПРЗ на м. „Изток-изток част I и II”, одобрен с Решение № 241/16.04.2009 г. на СОС, имот с идентификатор 68134.802.1485 е попадал в обхвата на УПИ VII - „за озеленяване” и УПИ XI - „за озеленяване” и под улична регулация между о.т. 139а и о.т. 139б, но с влязло в сила решение № 660 от 29.03.2010 г. на АССГ, 31 състав, този план в частта по отношение на поземлен имот с пл. № 1485. кв. 65 по плана на [населено място], е отменен. Доколкото, с оглед на така установеното, административният орган е приел, че в случая следва да се приложи чл. 124а, ал. 7 във връзка с ал. 1 от ЗУТ, то последният е следвало да даде изрично указания в тази насока на заявителя, на основание чл. 30, ал. 2 от АПК, и изиска от него изготвянето и на задание, катому определи и срок за това, и едва след изтичане на дадения срок, да прецени искането, в зависимост от изпълнението на дадените указания. По делото не се установява от жалбоподателя, в нарушение и на изискането по чл. 36, ал. 1 от АПК, да е било изискано

представяне на задание по чл. 124а, ал. 7 от ЗУТ.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалба се явява основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена.

Предвид изхода на делото и направеното искане от жалбоподателите за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателите сумата в размер на общо 1060 лева съдебни разноски, включваща държавна такса в размер общо 10 лева, внесен депозит за вещи лица в размер на общо 450 лева и реално изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № РА50-77/06.02.2019 г. на главния архитект на Столична община, като незаконосъобразна.

ВРЪЩА преписката на ГЛАВНИЯ АРХИТЕКТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА за ново произнасяне по заявление вх. № САГ17-ГР00-697/04.04.2017 г. от 16.06.2017 г., съобразно мотивите на настоящото решение, в едномесечен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на А. Т. Х., в качеството ѝ на наследник на Т. В. В., сумата в размер на общо 1060 /хиляда и шестдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: